

**A Törvényszék (harmadik tanács) T-27/10. sz., AC-Treuhand AG kontra Európai Bizottság ügyben
2014. február 6-án hozott ítélete ellen az AC-Treuhand AG által 2014. április 17-én benyújtott
fellebbezés**

(C-194/14. P. sz. ügy)

(2014/C 184/24)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: AC-Treuhand AG (képviselők: C. Steinle és I. Bodenstein ügyvédek)

A másik fél az eljárásban: Európai Bizottság

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

1. a megtámadott ítéletet helyezze hatályon kívül;
2. a fellebbezőt érintő részében semmisítse meg a 2009. november 11-én hozott C(2009) 8682 végleges bizottsági határozatot (COMP/38.589 – „hőstabilizátorok”-ügy);
másodlagosan csökkentse az említett határozat 2. cikkének 17. és 38. pontjában a fellebbezővel szemben kiszabott bírságokat;
3. a 2. pont szerinti kérelemhez képest másodlagosan, az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, hogy az a Bíróság ítéletében foglalt jogi megítélésnek megfelelően hozzon határozatot;
4. mindenesetre kötelezze a Bizottságot a fellebbező részéről a Törvényszék és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. A fellebbezés az Európai Unió Törvényszéke T-27/10. sz. ügyben 2014. február 6-án hozott ítélete ellen irányul. Az ítéletben a Törvényszék elutasította a fellebbezőnek az EK 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban (COMP/38.589 – „hőstabilizátorok”-ügy) 2009. november 11-én hozott C(2009) 8682 végleges európai bizottsági határozat ellen 2010. január 27-én benyújtott keresetét.
2. A fellebbező összesen négy jogalpra hivatkozik:
3. Az első jogalappal a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 49. cikkének (1) bekezdésében elismert törvényesség elvét (*nullum crimen sine lege* és *nulla poena sine lege*) megsértve az EK 81. cikket (jelenleg EUMSZ 101. cikk) olyannyira kiterjesztően értelmezte, hogy az EK 81. cikk szerinti tényállás meghatározottságának és előreláthatóságának a jogállam által megkövetelt mértéke a jelen ügyben már nem állt fenn. Ezáltal a Törvényszék megsértette az EK 81. cikket és a Charta 49. cikkének (1) bekezdését.
4. A második jogalappal a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék a negyedik jogalap elutasításakor tévesen alkalmazva a jogot figyelmen kívül hagyta azon korlátokat, amelyeket a törvényesség elve (a Charta 49. cikkének (1) bekezdése), valamint az egyenlő bánásmód elve szabott a Bizottságot a jelen ügyben való bírságkiszabás során megillető mérlegelési jogkörnek.
5. A harmadik jogalappal a fellebbező azt kifogásolja, hogy a Törvényszék megsértette az 1/2003 rendelet 23. cikkének (2) és (3) cikkét, valamint a bírságkiszabási irányutatót. A fellebbező előadta, hogy a bírságait a jogsértésekhez kapcsolódó szolgáltatások nyújtásáért kapott díjak alapján, a 2006. évi irányutatóban kifejtett módszereknek megfelelően kellett volna meghatározni, és nem lehetett volna átalányosan megállapítani. A Törvényszék ezen érvet jogellenesen utasította el, és a bírságok nagyságát megfelelőnek tartotta.
6. A negyedik jogalappal a fellebbező azt állítja, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 261. cikket, valamint az 1/2003 rendelet 23. cikkének (3) bekezdését és 31. cikkét, mivel korlátlan felülvizsgálati jogkörét nem kielégítő mértékben és a jogot tévesen alkalmazva gyakorolta. Ezenkívül a Törvényszék korlátlan felülvizsgálati jogkörében eljárva saját maga megsértette a törvényesség elvét (a Charta 49. cikkének (1) bekezdése), az egyenlő bánásmód elvét és az arányosság elvét.